

9. Koje kriterije treba primijeniti kako bi se provjerilo osigurava li Porezna uprava, u svojstvu voditelja obrade, usklađenost obrade podataka sa zahtjevima utvrđenima u članku 5. stavku 1. Opće uredbe o zaštiti podataka (pouzdanost)?

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. travnja 2020. uputio Nejvyšší soud České republiky
(Republika Češka) – VYSOČINA WIND a.s. protiv Česká republika – Ministerstvo životního prostředí**

(Predmet C-181/20)

(2020/C 222/22)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší soud České republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VYSOČINA WIND a.s.

Tuženik: Česká republika – Ministerstvo životního prostředí

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 13. Direktive 2012/19/EU (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEO) tumačiti na način da mu se protivi to da država članica obvezu financiranja troškova prikupljanja, obrade, uporabe i za okoliš prihvatljivog zbrinjavanja OEEO-a koji potječe od fotonaponskih ploča stavljenih na tržište prije 1. siječnja 2013. naloži njihovim korisnicima, a ne proizvođačima?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, je li za ocjenu pretpostavki za odgovornost države članice za štetu prouzročenu pojedincu povredom prava Unije relevantna okolnost, kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku, da je država članica sama odredila načine financiranja otpada od fotonaponskih ploča prije donošenja direktive kojom su fotonaponske ploče obuhvaćene propisom prava Unije i proizvođačima se nalaže obveza pokrivanja s tim povezanih troškova, uključujući i troškove u pogledu ploča koje su stavljene na tržište prije isteka roka za prenošenje direktive (i samim prihvaćanjem uređenja na razini prava Unije)?

(¹) SL 2012 L 197, str. 38. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 34., str. 194.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. travnja 2020. uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky
(Slovačka) – HYDINA SK s.r.o. protiv Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**

(Predmet C-186/20)

(2020/C 222/23)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: HYDINA SK s.r.o.

Tuženik: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbu uvodne izjave 25. Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 ⁽¹⁾ od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost u kojoj se navodi da se „rokovi utvrđeni u ovoj Uredbi za osiguranje informacija smatraju najduljim rokovima koji se ne smiju prekršiti” tumačiti na način da je riječ o rokovima koji se ne smiju prekoračiti, a njihovo prekoračenje dovodi do nezakonitosti prekidanja poreznog nadzora?
2. Dovodi li nepoštovanje rokova za provedbu međunarodne razmjene informacija utvrđenih Uredbom Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost do posljedice (sankcije) za tijelo koje prima zahtjev i tijelo koje podnosi zahtjev?
3. Može li se međunarodna razmjena informacija kojom se prekoračuju rokovi utvrđeni Uredbom Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost smatrati nezakonitim zadiranjem u prava poreznog obveznika?

⁽¹⁾ SL C 2010., L 268, str. 1.